

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie obwinionej adwokat K. Z., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 21 stycznia 2025 r. wniosku obrońcy obwinionej w przedmiocie wyłączenia SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZK 47/24

na podstawie art. 41a k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (dalej powoływana jako: ustawa Prawo o adwokaturze)

postanowił:

ponowny wniosek o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZK 47/24 pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 lipca 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) obrońca obwinionej wniosła o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZK 47/24 z uwagi na to, iż wskazana sędzia została powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. W uzasadnieniu formułowanego postulatu wnioskująca argumentowała nadto, iż SSN Maria Szczepaniec zasiada w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, a sądy tworzone przez skład wszystkich sędziów zasiadających w tej Izbie uznane zostały za wadliwe i naruszające prawo

do sądu w rozumieniu art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (vide: sprawa Dolińska - Ficek i Ozimek przeciwko Polsce) oraz art. 19 Traktatu o Unii Europejskiej (wyrok TSUE z dnia 6 października 2021 r. w sprawie C - 487/19).

Postanowieniem z dnia 15 października 2024 r., sygn. akt II ZO 58/24, Sąd Najwyższy podstawie art. 42 § 1 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze wniosek o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZK 47/24 pozostawił bez rozpoznania jako niedopuszczalny.

Pismem z dnia 23 grudnia 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) obrońca obwinionej ponownie wniósł o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZK 47/24 z uwagi na „niespełnianie przez Panią Sędzię wymogu instytucjonalnej bezstronności w rozumieniu wskazanym m.in. w pisemnych motywach uchwały trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA 1-4110-1/2020 oraz uchwały Sądu Najwyższego (7) z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, która to okoliczność wywołuje uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności wskazanej Pani Sędzi przy rozpoznaniu przedmiotowej sprawy, a wynika z faktu Jej powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw”, która to wadliwość powołania - wg wskazanych wyżej uchwał Sądu Najwyższego – w ocenie obrońcy obwinionej prowadzi samodzielnie w odniesieniu do sędziów Sądu Najwyższego, w tym sędzi objętej niniejszym wnioskiem, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 KPP oraz art. 6 ust. 1 EKPCz. Autor wniosku wskazał nadto, że SSN Maria Szczepaniec zasiada w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, a sądy tworzone przez składy wszystkich sędziów zasiadających w tej Izbie uznane zostały za wadliwe i naruszające prawo do sądu w rozumieniu art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (vide: sprawa Dolińska - Ficek i Ozimek przeciwko Polsce) oraz art. 19 Traktatu o Unii Europejskiej (wyrok TSUE z dnia 6 października 2021 r. w sprawie C - 487/19).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl art. 41a k.p.k. wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania. Mimo, że powyższa regulacja dotyczy wprost sytuacji, w której sąd wcześniej wydał postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku, po jego merytorycznym rozpoznaniu, to oczywiste jest, że regulację tę w drodze wnioskowania *a fortiori* należy stosować również w przypadkach, w których wcześniej złożony wniosek o wyłączenie sędziego został pozostawiony bez rozpoznania z przyczyn formalnych (zob. Postanowienie SN z 29.11.2024 r., II KK 423/23, LEX nr 3786950).

W analizowanym postępowaniu obrońca obwinionej złożył już wcześniej wniosek o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZK 47/24, oparty na twierdzeniu o powołaniu wskazanej sędzi w wadliwej procedurze, tj. z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Wniosek ten został pozostawiony bez rozpoznania postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2024 r. o sygn. akt II ZO 58/24 z uwagi na swą niedopuszczalność.

Wobec powyższej okoliczności ponowny wniosek o wyłączenie sędzi SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II ZK 47/24, tj. z dnia 23 grudnia 2024 r., oparty na tej samej podstawie faktycznej, niezawierający zarówno jej modyfikacji, jak również elementów na nowo powyższej kreujących, a zatem nie wykraczający ponad to, o czym rozstrzygnął Sąd Najwyższy w uprzednio powołanym postanowieniu – zgodnie z 41a k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze - nie mógł podlegać rozpoznaniu.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[M. T.]

[a.ł.]

